

Připojuji pár poznámek k vyobrazení a textu rozhovoru Rozmazaný unikát (Respekt č.11, 2015, s. 64).

Připojená ilustrace NENÍ současným vyobrazením celé daguerrotypie s její adjustací, ale je reprodukcí pozitivu, který provedl koncem 19. století Karel Maria Chotek, významný fotoamatér. Ten měděnou daguerrotypickou desku svého děda vyjmul z původního rámečku, aby se mu lépe fotografovala bez krycího skla, které každou daguerrotypii chránilo. Srovnáme-li jím pořízený obraz s originálem, je zřejmé, že se daguerrotypický obraz již zčásti vytratil, ale je stále dobře patrný. Současná adjustace není původní. Daguerrotypie NENÍ nejstarší fotografická technika, jak je uvedeno v rozhovoru, je však nejstarší v praxi používanou fotografickou technikou. Nebyla poprvé prezentována v srpnu 1839, ale již v lednu téhož roku. V srpnu se tak ovšem stalo oficiálně se zveřejněnými technickými podrobnostmi, jak daguerrotypie zhotovit. Pokud jde o dataci, je tento portrét svým způsobem záhadou a vše je trochu složitější. Deníky, jejímž překladu se zabývala Dr. Milada Sekyrková, vskutku 23. 10. 1839 píše o výstavě daguerrotypií v mnichovském Kunstverein, o tom, že 2. 11. Chotkovi ukazovali jakémusi panu Boisretovi u sebe daguerrotypie a že 4. 11. se dělaly daguerrotypie hraběti Sérincourtovi, neboť den předtím se daguerrotypie pro něho „nepovedla“. Hrabě doprovázejí rodinu hraběte Chotka v Mnichově je vskutku na snímku zobrazen, snímek mohl být pro něho vytvořen na památku... Deníky však zcela explicitně nezaznamenávají větu typu: Byli jsme daguerrotypováni... Podzim 1839 je každopádně z hlediska technologie daguerrotypie portrétu velmi brzký. Tehdy se v zásadě používal jen Daguerrovův originální expozičně mnohaminutový proces a nebyly ještě k dispozici objektivy s větší světelností, které by se zvýšením citlivosti daguerrotypických desek zkrátily expozice z minut na vteřiny. Portrét však nenasvědčuje, že by expozice u něho trvala nějakých deset minut... Zda například Carl August Steinheil vystavující v Mnichově na podzim 1839 své daguerrotypie mohl uvedený portrét vytvořit, by musel ověřit další výzkum, včetně analýzy složení citlivé vrstvy. Jen ta by

mohla -zřejmě s jistotou - potvrdit vznik na podzim 1839. V tom případě by se jednalo o nejstarší dochovaný skupinový portrét na světě... O daguerrotypování deníky již dále nepíší. Ale i kdyby daguerrotypie vznikla až roku 1840 či 1841, vzhledem k věku dětí, jednalo by se pořád o nejstarší dochovaný daguerrotypický skupinový portrét u nás. K věci jsem psal brzy po zveřejnění nálezu - roku 2010. VIZ <http://www.scheufler.cz/cs-CZ/fotohistorie/cteni-fotografii,nejstarsi-fotograficky-portret,2.html>

Pavel Scheufler